

[Arentoft.]

nen omkring det danske forsvar og den behandling, det udsættes for her i folketinget i øjeblikket, er helt grotesk.

Danmarks Riges sikkerhedspolitik, hvorom der er bred enighed i befolkningen, afgøres af ganske få personer bag lukkede døre, hvor partitaktik er i højsædet. Selvfølgelig ved jeg da godt, at ikke alt omkring forsvaret kan behandles for fuldt åbne døre, men når der er tale om kroner og øre, ser jeg intet til hinder derfor, og når der er tale om ren og skær partitaktik fremfor sagen og dens alvor, så taler alt for fuld offentlighed.

Hvis fremskridtspartiet på nuværende tidspunkt blev indkaldt til forhandlinger, ville vor principielle holdning være, at vi ville anbefale et uændret forlænget forlig i 6 år. Når vi siger uændret, vil det i princippet betyde, at forsvarsbevillingerne er uændrede, dog således at enkelte besparelser, der ikke vedrører styrkemål og effektivitet, men som kan gennemføres ved rationaliseringer, eventuelt skal gennemføres. Vi mener tillige, at det vil være u hensigtsmæssigt at spare f. eks. 100 mill. kr., såfremt det betyder en nedgang i forsvarsets effektivitet, så denne slet ikke står i forhold til de mange milliarder, der ofres.

Da forsvaret er landets største arbejdsplads, skal man også dér kunne budgettere og langtidspanlægge. Derfor mener vi, at en 6-årig periode ville være hensigtsmæssig, men vi er selvfølgelig til at forhandle med.

Lad mig i den forbindelse sige, at såfremt vi havde haft et forsvarsforlig, der rakte frem til 1982, havde der slet ikke været behov for en flydebat sidste år, for så havde den materielanskaffelse kunnet være foretaget inden for rammerne, hvor der jo er sat beløb af til materielanskaffelse.

Det forlyder fra dagspressen, at de radikale i 12 mands udvalget – og nu altså også socialdemokratiet ifølge forsvarsministeren – ønsker en klausul ind om genforhandlinger om 2 år. En sådan mener fremskridtspartiet er unødvendig, idet et antal partier, der indgår et forlig selvfølgelig, såfremt forudsætningerne ændrer sig væsentligt, til enhver tid kan enes om genforhandlinger.

Til slut vil jeg om den flere gange omtalte telefonsvarer sige, at den skal opfattes således, at enten skal Danmark have et troværdigt forsvar – og midlerne dertil må erlægges som en forsikringspræmie i forhold til det, vi ønsker at

forsikre os imod, og det gør vi bedst ved at bibeholde vort medlemskab af forsvarsalliancen NATO – eller også skal vi lade os drukne i socialt og kulturelt og andet velfærd og magtesløse og venneløse lade os overrumple, som vi har set det i Ungarn og Czekoslovakiet.

Formanden:

Et minut til afrunding.

Arentoft (FP):

Tak. Selvfølgelig er det rent militære forsvar nødvendigt i forbindelse med totalforsvar, og lige så vigtigt er det, at vi har beslutningsdygtige politikere, der ikke opgiver ved første lejlighed, men som tør træffe beslutninger om mobilisering og andre forsvarsforanstaltninger i tide, eller for at sige det på en anden måde: hele krisestyringsapparatet skal til enhver tid være velsmurt og kunne fungere effektivt, hvis der skulle blive behov derfor.

Trods alt tak til forespørgerne, som gav os anledning til at klarlægge fremskridtspartiets forsvarspolitik så klart, at der hos ingen skal herske tvivl om, hvad en enig folketingsgruppes syn er på denne vigtige sag, som det danske forsvars fremtid er.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Når man ser på teksten i forespørgslen, så kunne man godt få den opfattelse, at der kunne være et ønske fra forespørgerne om at have en forsvarsordning over et vist åremål, og jeg er ikke i tvivl om, at hvis der var tale om, at det danske samfund var indrettet efter et politisk system, som tilfredsstiller venstresocialister og kommunister, så ville man have en forsvarsordning, måske endda over et åremål, som er betydelig længere end det, man taler om i forespørgslen.

Jeg mener, det kan være rimeligt indledningsvis – det er måske lidt uforståeligt, at det er nødvendigt, men det er dog rimeligt på baggrund af den debat, der har været ført – at sige, at det egentlig er mærkværdigt, at der stadig foregår en debat, og navnlig i disse dage, i dagspressen om det radikale venstres holdning til forsvarspolitikken, en debat, som er præget af, at man savner de saglige argumenter imod det radikale venstres holdning og derfor pådutter os en indstilling, man ved vi ikke har, en indstilling, som jeg er overbevist om at de partier, vi har forhandlet med indtil nu, ikke vil påstå er det radikale venstres. Det radikale